

[Kaj Poulsen.]

venstres repræsentant, hr. Røtzler Møller, som i en artikel skriver, at man ikke kan få folk i arbejde, fordi man hæver arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg kunne tænke mig, at vi fik dokumenteret det her i salen, at det ikke er muligt at få folk i arbejde på grund af en høj arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis det virkelig er tilfældet, så må vi prøve at se på sagerne, men jeg tvivler på det.

Johan Philipson (V):

Hr. Kaj Poulsen stillede mig et spørgsmål, som han i øvrigt godt kender svaret på, for forholdet var jo dengang, at der var to tanker fremme, den ene var at indføre halvårslige reguleringer, og den anden var at fremskynde de forhøjede dagpenge. Fremskyndelsen af de forhøjede dagpenge har jo den fordel, at de kunne få hurtig virkning. Det andet, en halvårlig regulering, har det minus ved sig, at det i den grad er afhængig af, hvilke lønstigninger vi i øvrigt måtte regne med i Danmark.

Nu ser det altså ud til, at forslaget om de halvårslige reguleringer vedtages med de radikales og kristeligt folkepartis stemmer, og så får vi altså den situation, at de normal-lønnede nu fra 1. januar 1976 får 90 øre mere i timen, hvorimod de arbejdssøgende, de ledige, vil få mulighed for at få en fremgang på 163 øre i timen. Så kan vi jo skifte mange ord om, hvilken indflydelse det vil få på mange ting, men tilbage bliver alligevel, at det efter min opfattelse ikke er en særlig god løsning, at arbejdsløshedsunderstøttelsen er større end den arbejdsindtægt, man kan tilbyde de arbejdssøgende. Vi kommer jo gang på gang i den situation at måtte bede dem, der har haft et højere betalt arbejde og nu er blevet arbejdsløse, om at gå i arbejde til en lavere løn, og det er der selvfølgelig ingen der er synderlig begejstret for, det kan ingen forbavses over.

Jeg skal kun for en ordens skyld sige, at venstres stillingtagen til resten af forslagene i realiteten hænger på den kendsgerning, at vi efter vor mening ikke har fået tilfredsstillende svar fra landsarbejdsnet, således som det sædvanligvis er skik og brug, til afklaring af de problemer, som en lang række af ændringerne drejer sig om, men at vi da i øvrigt sammen med andre vil erklære vor

sympati for løsningen af spørgsmål for de selvstændige og for de unge og i øvrigt også for de hjemsendte værnepligtige.

Må jeg sige om spørgsmålet om deltidsarbejde, at den arbejdstidsnedsættelse, vi fik pr. 2. december 1974 omfattede mig bekendt ikke deltidsarbejde. Jeg er i hvert fald ikke i stand til at overskue konsekvenserne af, at man nu nedsætter kravet til deltidsarbejde fra 20 timer til 15 timer.

Derfor bliver der tilbage af de forslag, som venstre kan støtte, at vi sletter det hårde arbejdskrav for de unge under 22 år, som vi har haft hidtil, således at de får et arbejdskrav i lighed med andre i dette land.

Vi får nu en lovgivning, hvor det på en lang række punkter vil være sådan, at virkningerne kan man efter min mening kun skønne om — her tænker jeg først og fremmest på den foreslåede ændring vedrørende deltidsarbejde, hvor timetallet bliver nedsat fra 20 timer til 15 timer.

Glensgård (FP):

Hvis dette makværk af et politisk forlig skal danne skole for fremtidigt politisk samarbejde mellem disse parter, så håber jeg ikke, at det samarbejde kommer til at vare ret længe. Vi står over for et ikke gennemarbejdet lovforslag, som på grund af raslen med ministertaburetter har fundet en tilslutning.

Fremskridtspartiet havde gerne medvirket til at tage hele dette lovgivningsområde op til en samlet vurdering på grund af det uhyggeligt store antal af eksisterende paragraffer og deres uoverskuelighed. Forslaget, som det i dag fremtræder for folketinget med de stillede ændringsforslag, er et ganske normalt socialdemokratisk, uoverskueligt arbejdsmarkedsforslag.

Fremskridtspartiet vil stemme for ændringsforslag nr. 3, 5, 10, 20, 22 og 23 og stemme imod de øvrige ændringsforslag.

Til ændringsforslagene nr. 2 og 15 vil der komme en delvis tilslutning i min gruppe. Vi løser ikke det ulykkelige arbejdsløshedsproblem eller den arbejdsløshedsramtes daglige problemer ved blot at plukke en lille smule i dette lovgivningskompleks, vi løser dem ved at tage dem op i en samlet helhed. Skal vi virkelig hjælpe den arbejdsløshedsramte, som i de senere år i lighed med alle andre i dette samfund har været plaget af